

عنوان مقاله:

تناسخ در ادیان هندی و بازتاب آن در تفکرات ملاصدرا

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

لیلا اصل حسینی - دانشجوی دکتری، رشته الهیات، فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

محمد صافحیان - استادیار گروه الهیات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

مهدی نجفی افرا - استاد گروه فلسفه، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران مرکزی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

آنچه موجبات توجه و اندیشه ورزی در باب مرگ و زندگی پس از مرگ را فراهم می کند، مبهم بودن سرنوشت آدمیان پس از مفارقت روح از بدن و چگونگی محاسبه اعمال و... می باشد که در باور معتقدان به هندوئیسم و ادیان مشتق شده از آن، به وسیله قانون کارما و چرخه بی پایان سمساره به آن پاسخ داده می شود. این نوشتار در پی آن است تا در خلال مروری کوتاه بر پیشینه و روند شکل گیری تناسخ در میان مردمان هندوستان، به این نکته بپردازد که هرچند اعتقاد به تناسخ توانسته است به نوعی خلاء یک نظام پاداش و جزا را در میان آیین های حاکم در شبه جزیره هند رفع کند اما تضاد مبانی و اصول حاکم بر تناسخ با براهین و اصول حکمت صدرایی از جمله برهان قوه و فعل و حرکت جوهری و اصل لامعطل فی الوجود، غیر قابل انکار بوده و در نهایت به نتیجه ای جز ابطال تناسخ نخواهیم رسید.

کلمات کلیدی:

تناسخ، ملاصدرا، هندوئیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552008>

